

Skierniewice, dnia 20.05.2016 r.

SKO.4009-24/16

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Skierniewicach w składzie:

Przewodnicząca – Ewa Susik
Członkowie - Alicja Pietrasik
- Anna Grabska (spr.)

po rozpatrzeniu na posiedzeniu niejawnym sprawy z odwołania wniesionego przez Panią Małgorzatę Kraszkę reprezentowaną przez pełnomocnika, adwokata Jaromira Cyska od decyzji wydanej z upoważnienia Burmistrza Białej Rawskiej przez Zastępcę Burmistrza z dnia 26.02.2016 r., znak: OŚ.6220.05.16.2014/2015/2016 odmawiającej określenia środowiskowych uwarunkowań na realizację przedsięwzięcia pod nazwą „odkrywkowa eksploatacja kruszywa naturalnego – piasku ze złoża NARTY, zlokalizowanego na działkach nr ew. 27 i 28”,

działając na podstawie art.138 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego

o r z e k a

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 26.02.2016 r., znak: OŚ.6220.05.16.2014/2015/2016, działający z upoważnienia Burmistrza Białej Rawskiej Zastępca Burmistrza (zwany dalej: organem I instancji), po rozpatrzeniu wniosku Pani Małgorzaty Kraszki z dnia 21.05.2014., uzupełnionym w dniu 05.06.2014 r. odmówił określenia środowiskowych uwarunkowań na realizację przedsięwzięcia pod nazwą „odkrywkowa eksploatacja kruszywa naturalnego – piasku ze złoża NARTY, zlokalizowanego na działkach nr ew. 27 i 28”. Decyzja została wydana na podstawie art. 66 ust.1 pkt 5 lit. a i pkt.61, art. 71 ust. 2, art. 75 ust.1 pkt 4 oraz art. 84 ust.1 i 2 i art. 85 ust.1 i ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (j.t. Dz.U. z 2013 r., poz. 1235 ze zm.), a także § 3 ust.1 pkt 40 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz.1397 ze zm.) w związku z art.104 Kpa. W uzasadnieniu decyzji organ I instancji opisał przebieg postępowania, w tym postępowania z udziałem społeczeństwa, przytoczył treść protestów wniesionych przez społeczeństwo i strony postępowania oraz odniósł się do nich. Na podstawie analizy załącznika nr 1 do raportu oddziaływania na środowisko organ I instancji stwierdził, że planowane przedsięwzięcie wykracza poza teren przeznaczony do eksploatacji złoża o symbolu 28.32.PG, zajmując przez planowane zwałowisko nadkładu tereny do tego nie przeznaczone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego (dalej: mpzp), jak w części tereny o oznaczeniu: 28.34.ZL,

28.33.R, 28.27.RM . Organ wskazuje, że w mpzp nie przewidziano uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne, na wylesienie z symbolu 28.33.R ani zapisów zezwalających w jednostkach planistycznych oznaczonych symbolem „RM” i „R” na tego typu gospodarowanie jak zaplanowano w raporcie. Następną niezgodnością przedsięwzięcia z postanowienia mpzp wg organu I instancji jest okoliczność, iż mimo wezwań do uzupełnienia raportu wnioskodawca nie dostarczył warunków od zarządcy drogi określających dostępność komunikacyjną dla inwestycji do drogi powiatowej 1321E. Kolejna niezgodnością z mpzp jest zdaniem organu nie zachowanie w projekcie pasa ochronnego wokół słupów energetycznych w promieniu 5 m od słupa w istniejącym poziomie terenu oraz nie wzięcie pod uwagę protestów zakładu energetycznego PGE Dystrybucja S.A. Oddział Łódź-Teren. Z uwagi na powyższe organ I instancji uznał, że został naruszony art. 80 ust.2 u.u.i.ś.

Ponadto organ ten wskazał, iż mimo dwukrotnego wzywania do przedstawienia wariantów realizacji inwestycji wnioskodawca nie przedstawił ich, co stanowiło dla organu podstawę do uznania, że raport o oddziaływaniu nie jest zgodny z wymogami ustawy i nie mógł stanowić podstawy do wydania decyzji pozytywnej dla wnioskodawcy.

Odwołanie od powyższej decyzji do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Skierniewicach wniosła z zachowaniem terminu Pani Małgorzata Kraska reprezentowana przez pełnomocnika, adwokata Jaromira Cyska zarzucając tej decyzji :

- naruszenie art. 77 § 1 Kpa poprzez podjęcie rozstrzygnięcia w oparciu o niepełny materiał dowodowy, tj. bez warunków o zarządcy drogi określających dostępność komunikacyjną dla inwestycji do drogi powiatowej 1321E, co zdaniem odwołującej się jest efektem opieszałości organu i nie jest efektem działania bądź zaniechania strony,
- art. 80 Kpa przez bezzasadne przyjęcie, że w projekcie nie został zachowany pas ochronny wokół słupów energetycznych w promieniu min. 5 m od słupa oraz nie zostały wzięte pod uwagę protesty PGE Dystrybucja S.A. Oddział Łódź-Teren, w sytuacji gdy w raporcie o oddziaływaniu na środowisko na str. 40 kwestia ta została omówiona, poprzez uznanie, że strona nie wskazała wariantu alternatywnego inwestycji, podczas gdy - w jej ocenie - przeczy temu materiał dowodowy, a także poprzez niewłaściwą interpretację miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i tym samym dowolną ocenę zgromadzonego materiału dowodowego,
- art. 7 Kpa zwłaszcza poprzez wydanie rozstrzygnięcia bez rozważenia interesu skarżącej przy sugerowaniu się interesem protestujących, pomimo iż z raportu o oddziaływaniu na środowisko wynika, że protesty mieszkańców nie mają realnego uzasadnienia, czego organ w zaskarżonej decyzji nie podważał,
- art. 107 § 3 Kpa poprzez brak wskazania w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji przyczyn, dla których organ odmówił wiarygodności raportowi i nie wykazał przyczyn uznania, iż cechuje się on brakami merytorycznymi i nie wykazał w jakim zakresie jest on nierzetelny, niespójny lub niejasny,
- art. 8 Kpa w szczególności poprzez wydanie decyzji merytorycznej, mimo ustnych zapewnień, że wyda decyzję merytoryczną po uzyskaniu stanowiska Starosty Powiatowego – zgody na transport drogami powiatowymi,
- art. 66 ust.1 pkt 5 lit. a ustawy z dnia z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (j.t. Dz. U. z 2013 r., poz. 1235 ze zm.) poprzez błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, iż przepis ten wymaga dla ważności raportu, wskazania wariantu alternatywnego dla inwestycji, co prowadziłoby do ad absurdum i byłoby sprzeczne z zasadami logicznego rozumowania i doświadczeniem życiowym.

Odwołująca się wnosi o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy organowi I instancji do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu dodatkowo podnosi, iż planowana inwestycja nie stoi w sprzeczności z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Wyjaśnia, że planowana eksploatacja nie obejmuje całego złoża występującego na działkach nr 27 i 28, nie obejmuje bowiem tej części złoża, która znajduje się na obszarze oznaczonym jako 28.34.ZL. Strona nie planuje także wydobywania na działkach oznaczonych symbolem R lub RM. Wskazuje, iż organ niezasadnie przyjął, iż eksploatacja złóż obejmować będzie całe działki nr 27 i 28. Zauważa, że zgodnie z planem miejscowym na działkach 28.33R oraz 28.34.ZL dopuszcza się realizację sieci infrastruktury technicznej. Wyjaśnia, że w dniu 22.09.2015 r. pisemnie wystąpiła do Starostwa Powiatowego w Rawie Mazowieckiej o zgodę na korzystanie z drogi powiatowej nr 3121E jako drogi transportu piasku z kopalni. Jednocześnie występowała do organu I instancji o przedłużenie terminu załatwienia sprawy dot. określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia do czasu otrzymania przez nią stanowiska zarządcy drogi, a organ I instancji przedłużył termin do 29.02.2016 r.

Skład Kolegium rozpatrując sprawę zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 71 ust.2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (j.t. Dz. U. z 2016 r., poz. 353) - zwanej dalej u.u.i.ś., uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych: 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Stosownie do art.59 ust.1 u.u.i.ś., przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko: 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1. Katalog przedsięwzięć mogących z a w s z e znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć m o t e n c j a l n i e znacząco oddziaływać na środowisko, zawiera rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz.1397 ze zm). Zgodnie z art.77 ust.1 u.u.i.ś., jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji: 1) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska ; 2) zasięga opinii organu, o którym mowa w art. 78 (t.j. organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej), w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3 i 10-19. Przepis art.79 ust. 1 u.u.i.ś stanowi, iż przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Stosownie do art. 62 ust.1 u.u.i.ś. w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określa się, analizuje oraz ocenia: 1) bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na: a) środowisko oraz zdrowie i warunki życia ludzi, b) dobra materialne, c) zabytki, d) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a-c, e) dostępność do złóż kopalin; 2) możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko; 3) wymagany zakres monitoringu. W ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko sporządza się raport o

oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, którego zawartość określa art. 66 ust.1 u.u.i.ś., gdzie wg pkt 8) raport powinien zawierać opis metod prognozowania zastosowanych przez wnioskodawcę oraz opis przewidywanych znaczących oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na środowisko, obejmujący bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótko-, średnio- i długoterminowe, stałe i chwilowe oddziaływania na środowisko, wynikające z: a) istnienia przedsięwzięcia, b) wykorzystywania zasobów środowiska, c) emisji.

Właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony (art. 80 ust. 1 u.u.i.ś.).

Z załączonych akt sprawy wynika, że planowane przedsięwzięcie jest przedsięwzięciem mogącym potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko wymienionym w § 3 ust.1 pkt 40 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397 ze zm.).

Przedłożone akta sprawy wskazują, że wnioskiem z dnia 30.04.2014 r. Pani Małgorzata Kraska wystąpiła do Burmistrza Białej Rawskiej o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia pn. „eksploatacja kruszywa naturalnego „Narty” w miejscowości Narty, gmina Biała Rawska, powiat rawski, w obrębie działek o nr ewidencyjnych: 27 i 28”. Postanowieniem z dnia 17.07.2014 r. organ I instancji, po uzyskaniu opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi (postanowienie z dnia 8 lipca 2014 r.) i Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Rawie Mazowieckiej (pismo z dnia 02.07.2014 r.) nałożył na wnioskodawczynię obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko oraz ustalił zakres raportu o oddziaływaniu na środowisko, zgodnie z art. 66 u.u.i.ś. W dniu 03.07.2015 r. wnioskodawczyni przedłożyła organowi I instancji raport o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia przy piśmie z dnia 30.06.2015 r. Pismem z dnia 20.07.2015 r. Pani Małgorzata Kraska zmieniła nazwę planowanego przedsięwzięcia prosząc o operowanie nową nazwą przedsięwzięcia : „odkrywkowa eksploatacja kruszywa naturalnego piasku ze złoża Narty zlokalizowanego na działce nr ew. 27 i 28”. Pismem z dnia 29.07.2015 r. organ I instancji wezwał wnioskodawczynię do uzupełnienia raportu o dokładne opisanie wariantów realizacji inwestycji, informując, że wariant zerowy nie jest traktowany jako wariant realizacyjny oraz o podanie dokładnego i rzetelnego opisu transportu urobku z kopalni do klientów. W dniu 09.09.2015 r. organ ten ponownie wezwał wnioskodawczynię do uzupełnienia raportu o dokładne opisanie wariantów realizacji inwestycji, przytaczając orzeczenia sądów na potwierdzenie, że wariant zerowy nie jest traktowany jako wariant realizacyjny oraz do przedłożenia zgody Starosty Powiatowego w Rawie Mazowieckiej na transport drogami powiatowymi.

Przepisy u.u.i.ś. wskazują, że odmowa określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia może nastąpić wyłącznie w następujących sytuacjach :

1. w przypadku odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez właściwego regionalnego dyrektora ochrony środowiska (art.77 ust.1 pkt 1 u.u.i.ś.),
2. w przypadku niezgodności przedsięwzięcia z ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust.2 u.u.i.ś.),
3. jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji wariant dopuszczony do realizacji lub, w razie braku zgody wnioskodawcy, odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia (art. 81 ust.1 u.u.i.ś.),

4. jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (art.81 ust.2 u.u.i.ś.),

5. jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 38j ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (art.81 ust.3 u.u.i.ś.).

Z powyższych regulacji wynika, że ustawodawca określił precyzyjnie katalog okoliczności uzasadniających odmowę określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia. W niniejszej sprawie przyczyną odmowy określenia przez organ I instancji środowiskowych uwarunkowań realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, wskazaną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, jest niezgodność przedsięwzięcia z ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Należy stwierdzić, że przedstawione w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji stanowisko organu I instancji, iż analiza załącznika nr 1 do raportu oddziaływania na środowisko pozwala stwierdzić, że planowane przedsięwzięcie wykracza poza teren przeznaczony do eksploatacji złoża o symbolu 28.32.PG, zajmując przez planowane zwałowisko nakładu tereny do tego nie przeznaczone w mpzp, tj. w części tereny o oznaczeniu: 28.34.ZL, 28.33.R, 28.27.RM jest lakoniczne i nie przekonujące. Organ nie wyjaśnił na czym polegała wspomniana analiza i jak przebiegał jej proces, w jaki sposób przeprowadził porównanie ustaleń mpzp co do przeznaczenia terenu z koncepcją zagospodarowania terenu przedstawioną na załączniku graficznym nr 1 do raportu. Bez szczegółowych wyjaśnień we wskazanym zakresie i dodatkowych rysunków obrazujących ustalenia mpzp w stosunku do rozmieszczenia na przedmiotowym terenie poszczególnych elementów przedmiotowego przedsięwzięcia nie jest możliwa jakakolwiek weryfikacja twierdzeń organu I instancji o niezgodności z mpzp. Na marginesie należy wskazać, że zgodnie z załączonymi do akt sprawy organu I instancji wyrysami z mpzp, mimo niepełnej legendy można zauważyć, że teren o symbolu 28.32 PG (przeznaczenie: obszary i tereny górnicze) przynajmniej częściowo (z dwóch stron) pokrywa się z granicami przedmiotowych działek, a obszar lokalizacji złoża częściowo znajduje się na terenie 28.34.ZL (przeznaczenie: lasy), których wg odwołującej się nie obejmuje wniosek o decyzję.

Pozostałe argumenty organu I instancji, tj. nie dostarczenie przez wnioskodawczynię warunków od zarządcy drogi określających dostępność komunikacyjną dla inwestycji do drogi powiatowej 1321E, nie zachowanie w projekcie pasa ochronnego wokół słupów energetycznych w promieniu 5 m od słupa w istniejącym poziomie terenu oraz nie wzięcie pod uwagę protestów zakładu energetycznego PGE Dystrybucja S.A. Oddział Łódź-Teren nie stanowią ani o naruszeniu mpzp ani też nie mogą być podstawą odmowy określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji inwestycji. Natomiast co do przedstawienia w raporcie wariantu alternatywnego przedsięwzięcia to należy wskazać, iż zarówno orzecznictwo jak i doktryna prezentują również takie poglądy, wg których wariant alternatywny mógłby wiązać się z propozycją odmiennego – od proponowanego w wariantcie inwestora – usytuowania poszczególnych obiektów czy urządzeń w ramach planowanego przedsięwzięcia, czy wykorzystania innego rodzaju urządzeń, maszyn, być może kilku mniejszych w miejsce jednego dużego urządzenia itp. Typy alternatywne przedsięwzięcia to różne warianty inwestycji, które mogą zakładać istnienie różnych rozwiązań, z których każde

będzie prowadzić do realizacji tego samego celu. W wyroku z dnia 29 stycznia 2015 r. sygn. akt II OSK 1606/13, NSA wskazał, że warianty przedsięwzięcia, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5 u.u.i.ś. powinny się różnić przede wszystkim pod względem sposobu, w jaki przedsięwzięcie w każdym z tych wariantów będzie oddziaływać na środowisko, ponieważ ich rolą jest wskazanie alternatywnych rozwiązań pozwalających to środowisko chronić w jak najpełniejszym wymiarze. Warianty przedsięwzięcia nie mogą odbiegać od siebie w takim stopniu, który oznaczałby swoistą zmianę tożsamości tego przedsięwzięcia poprzez przekształcenie jego konstytutywnych, fundamentalnych parametrów i prowadziłby w rezultacie do zaproponowania do realizacji kilku różnych przedsięwzięć tego samego rodzaju. Powinny one poprzestać na korekcie parametrów dokonywanych w ramach jednego przedsięwzięcia. (J. Śliwa, Raport oddziaływania na środowisko jako dowód w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, publ. Sam. Ter.2015/9/23-41).

Należy również zaznaczyć, że wymienione wcześniej przepisy prawa zobowiązują właściwy organ przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska oraz do zasięgnięcia opinii organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Orzecznictwo sądowe zajęło stanowisko, że odstąpienie od wskazanych wymagań możliwe jest tylko w przypadku wykazanej jednoznacznie niezgodności przedsięwzięcia z mpzp.

W tym stanie rzeczy należy stwierdzić, że organ I instancji wydając zaskarżoną decyzję naruszył przepisy postępowania, a mianowicie: art. 7, art.77 § 1 i art. 80 i art. 107 Kpa w związku z art. 80 ust. 2 u.u.i.ś., w stopniu mającym wpływ na rozstrzygnięcie sprawy. Przy ponownym rozpatrzeniu sprawy organ I instancji powinien wyjaśnić i przedstawić okoliczności związane z przeznaczeniem terenu określonym w mpzp w odniesieniu do planowanego przedsięwzięcia w sposób wskazany powyżej oraz uzasadnić je w decyzji w sposób umożliwiający ich weryfikację.

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w administracyjnym toku instancji.

Na niniejszą decyzję stronom przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Skierniewicach (ul. Trzcńska 18, 96-100 Skierniewice) w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pism w postępowaniu sądowym a ponadto zawierać wskazanie zaskarżonej decyzji, oznaczenie organu wydającego decyzję oraz określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

Skład orzekający Kolegium

1.

2.

3.

Otrzymują:

1. Adwokat Jaromir Cysek – pełnomocnik Małgorzaty Kraski
Kancelaria Adwokacka, ul. Piramowicza 15/12, 90254 Łódź
2. Pozostałe strony wg odrębnego wykazu
3. Burmistrz Białej Rawskiej
(ze zwrotem akt organu I instancji i raportem o oddziaływaniu na środowisko z czerwca 2015 r.)